

Beeld: Duomo Lucca.

Van een corona-veertigdagentijd naar een corona-woestijnjaar

Wat kwam als een dief in de nacht. (Niet voor virologen!)
Wat begon als even een totale onderbreking van alles en allen.
Dat blijkt nu veel langer te blijven hangen dan we eerst dachten.

Onze corona-veertigdagentijd zou wel eens
een corona-woestijnjaar kunnen worden.
We worden - veel langer dan ons lief is - gedwongen
om ons presteren en alsmaar voortdoen,
om ons haasten en hollen,
echt te verlangzamen.
We kunnen niet anders dan voor een nog onbepaalde tijd
af te zien van plannen en programmeren.
We moeten ons wel oefenen
in het geduldige wachten en afwachten.
Een en ander geeft stof tot bezinnen en herbronnen.
Het doet ons dieper en verder zien.

We beseffen nu beter hoeveel mensen en volkeren in de wereld al vele jaren zo (moeten) leven: in dagelijkse onzekerheid over hun toekomst.

Onze corona-woestijnjaar

- zelfs zonder onze jaarlijkse vakantiereis - doet ons eindelijk in praktijk brengen wat vele oude en nieuwe spirituele gidsen ons al lang aanbevelen:

leren leven met de ietwat lastige gegevenheid dat er in het leven en in de wereld geen zekerheden en vastheden zijn.

Eigenlijk zouden we altijd al meer met open handen op weg moeten kunnen gaan en leren leven met wat het hier en nu aanreikt.

Wat een ommekeer van leven.

Zou die wending zich hier en daar bij mensen, groepen en organisaties kunnen voltrekken,

als onze woestijntijd nog lang duurt?

Christenen kunnen in hun coronawoestijntijd misschien herontdekken wat in de joodse Bijbel en in het evangelie staat

over de menselijke opdracht van 'permanente omvorming op het moment zelf':

- . neem enkel een stok mee onderweg
- . herschep de chaos die het leven altijd weer is
- . herbegin op-nieuw ook na woestijntijd en ballingschap
- . stil de stormen in je hoofd en gevoelens
- . laat je lege kruiken vullen om dan het water tot wijn te laten worden,
- . laat je brood vermenigvuldigen
- . vertrouw op nieuwe opstandingskracht na kruis
- . ...

Stabilitas in tijden van beperkingen

- de oude spiritualiteit van volharding in een lange moeilijke tijd - is een krachtig, spiritueel vermogen.

Het is goed uitgewerkt in de benedictijnse spiritualiteit.

Stabiliteit in geest en gemoed,

met een goed ritme van inkeer-en-inzet,

kan ons in balans houden in een woestijntijd,

in de grote uitdagingen van het leven en de wereld.

Het zou een kostbare vrucht kunnen worden

van onze moeilijke corona-woestijntijd.

Zie ook: Ester De Waal, God zoeken. De levensweg voor elke christen.

Een actualisatie van de benedictijnse spiritualiteit.